ՇԱԲԱԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԴՒՆԸ.

Տարեկան գինն է 5 ռուբլի (Փոստի ծախսով)։ Յառաջադրեալ գումարները պիտի դրուին այս հասցեով. Въ Тифлисѣ. Въ Редакцію Армянской Газеты „Мшакъ".

Յայտնի եղած է յառաջադրեալ խմբագրատան մէջ (արձակուրդ ատեն ը. պ. գատուածի համար խանութում)։

ՄՇԱԿ

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԳԱՂԱՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ.

Մամուռար յայտարարութիւն տալ առաջը պիտի վճարէ 10 հատուածի համար 1 կոպէկ արծաթ։ Յայտարարութիւնները տպագրուին հայերէն, թուրքերէն, պարսկերէն, ռուսերէն և թուրքերէն։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Հոգեւորականութեան եւ ժողովրդոց։— Ներքին տեսութիւն։ Փոխադարձ կրկին հիւանդութիւնը։ Նամակ կրնանց։ Նամակ վաճառատանից։ Նամակ Հին-Նախիջեւանից։ Նոր-գին լուրեր։— Արտաքին տեսութիւն։ Կամքիլիոս Քէվիյարատեան։ Նամակ կ. Պոլսից։— Խառն լուրեր։— Աւանդական։— Յայտարարութիւններ։

ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

I

Հաւանական պիտի թիւնը հնացած էր, նրա կրճատութիւնը, հիմնված մեծ ազգաբնակութեան եւ առօրեայ կեանքի վրայ, օրհասական էր հասած։ Հաւանական կրճատութիւնը, որի ազդեցութեանը ենթարկված էր ամբողջ աշխարհը հիմնական է անհասարակական, սարկաւագական, ազնուական կանոների տիրապետութեան դէմ պայքարական փակի մէջ հոգի տիպական կեանքի մէջ, հանգուցալուծութեան հասարակական արդիւնքների, անհատի բնաւորութեան,—մի խօսքով մի քանի տարրերի պատճառով եղան, իսկ մեծ մասի արդիւնքների վրա էր կանգնում նրա ամրոզջ պետական կազմութիւնը պատիւնը։

II

Հասկանալի է, որ երբ յայտնվեցաւ քրիստոնէութեան պէս ազատասիրա, հաւասարութեան եւ մարդի անհատական իրաւունքների վրա հիմնած վարդապետութիւնը, որ աներեւակայ ասուած էր թէ՛ փոքրիկները պիտի լինին առաջիններ, թէ՛ ամենից գժաւոր եւ ամեներին եւ հարուստներին Աստուծոյ արքայութիւնը ժառանգելու, թէ ամենքը, ինչպես փորրը պիտի եւ մենք հաւասար են միմեանց եւ ուրիշ շատ բաներ, բայց երկնային տիրոջից, որ ամենքի Տիրոջ է— հասկանալի է, որ այդ տեսակ նոր հասարակական եւ տնտեսական վարչակարգութեան հրեւալուն պէս, Հռոմէական աշխարհը անմարդին ուրուական նման անկեանացաւ։

III

Քրիստոնէութեան առաջին դարերում նկեղեցին հանդիսանում էր որպէս վերամարգող, յեղափոխական, միշտ յառաջդէմ հիմնարկութիւն, իսկ հոգեւորականները,— որպէս ժողովրդական պատուհասիչք։ Ղեկավոր աշխարհի փառքին չէին ձգտում, նրանք մի գործ ունէին, որին անդադար հետեւում էին, նրանք չէին բանագատ, ձեռնամուխ Տիրոջ ժողովրդին ամեն հոգեւորականները ընտրվում էին ժողովրդից։ Հասկանալի է, որ նրանք պիտի սիրած է պատված լինէին ժողովրդից, հասկանալի է, որ ժողովրդական պիտի լինէին...

IV

Մինչեին դարերի սկզբներում հոգեւորականները էին որը վանքերի մէջ փակված, պատրաստվում էին ժամանակից դիւռնեան պահանջների, թէ նրան աշխարհից ժառանգած յուսական եւ հասկանալի դերը թողնեին արդիւնքը, գրականութիւնը հնացած էր, որ նրանց ոգեղէն կերակուրները գիտական փորձերին ենթարկելով։ Ժամանակակից բոլոր նկեղեցական ծառայողները գիտական փորձերին ենթարկելով։ Թէ բնութեան ոյժերը եւ երեւոյթ